



Међународни истражитељи ипак су били принуђени да се позабаве делатноћу „црних трансплантолога“ на Косову. „Интерпол“ и цивилно-полицијска мисија Европске уније поднели су једном од косовских судова оптужницу против чланова организоване криминалне групе, која је обманом намамила у замку 2008. године на Косову више од 20 грађана Русије, Молдавије, Казахстана и Турске, са циљем да им изваде бубреге ради каснијег пресађивања богатим клијентима. Они су „заврбовани лажним обећањима да ће им бити исплаћена новчана накнада“ – речено је у оптужници.

Чланови криминалне групе обећали су жртвама да ће исплатити по 15 хиљада евра за бубрег, а сами су потом препродавали органе по 100 хиљада евра и више. Самим пак „донорима“ исплаћивано је 2-3 хиљаде евра, а и то, очигледно, не увек. По речима представника тужилаштва Европске уније Џонатана Рејтела, у саставу криминалне групе налазила су се најмање петорица косовских Албанаца, као и представници Израела и Турске. При том је један од оптужених био на „високој функцији у министарству здравља Косова“. Израелац се окривљује за „врбовање и превоз жртава“, а Турчин – за обављање операција вађења органа. Осумњичени Албанци већ су ухапшени, а за Израелцем и Турчином су издати међународни налози за хапшење. Одговарајуће захтеве у циљу прибављања нових информација у вези са овим предметом Мисија ЕУ на Косову упутила је САД, Канади, Немачкој, Турској и Казахстану.

Водећа косовска албанско-језичка издања практично не поклањају никакву пажњу саопштењима о истрази, иако се обично информације криминалног карактера широко користе у међупартијској борби на Косову. Разлози су једноставни: косовски политичари премрли су у ишчекивању: у ком ће правцу кренути нит о предметном случају, и хоће ли уследити наставак?

Информација, коју је обелоданио Џонатан Рејтел, управо као да је преписана из књиге бившег главног тужиоца Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију Карле дел Понте „Лов: ја и ратни злочинци“, која је угледала свет у пролеће 2008. године, али преписана са крупним словима. Управо је „гвоздена Карла“ испричала тада о „црној

трансплантологији“ на Косову, у коју су били насилно увучени донори из Русије и других земаља – чланица Заједнице Независних Држава (ЗНД). „Међу заробљенима су се налазиле жене са Косова, Албаније, Русије и других словенских држава“. Међутим, то је тек мали део истине.

Суштина монструозних злочина албанаца Косова није у двадесетак обманутих донора, већ у стотинама људи, чији су животи осакаћени. Према сведочењу Карле дел Понте, она је знала најмање за 300 Срба, које су 1999. године киднаповали албански бојовници Косова и пребацили у регион града Бурел на северу суседне Албаније. Тамо су од њих узимани органи, који су препродавани на европском „црном тржишту“, а тела жртава тајно сахрањивана. При том остали са једним бубрегом млади мушкарци и жене били су принуђени да сачекају клијента за други орган, одлично схватајући неизбежност своје судбине. По речима Карле дел Понте, злочиначка делатност вршена је „уз знање и активно учешће официра „Ослободилачке војске Косова“ највишег и средњег ранга“. Бивши главни тужилац је лично боравила на периферији Бурела, где је пронашла тражену кућу, у којој су обављане операције, и трагове крви са остацима лекова и завоја.

Међутим, истрага даље није кренула. „Наш мандат је захтевао да почнемо истрагу против лидера највишег ранга свих страна, које су учествовале у конфликтима на територији бивше Југославије. Према томе, ми смо били дужни да истражимо околности и, ако се информација потврди, подигнемо оптужницу против свих лидера ОВК, који су у највећој мери били одговорни за злочине које је вршила милиција“, - пише у својој књизи Карла дел Понте и одмах изјављује, да су је једноставно омели да спроведе истрагу. То су учинили, у првом реду, функционери Мисије ОУН за питања привремене администрације на Косову, на чијем се челу тада (1999-2001. године) налазио будући министар иностраних послова Француске, Бернар Кушнер.

По подацима Карле дел Понте, на челу криминалног бизниса стајали су бивши политички руководиоци „Ослободилачке војске Косова“, а у последње три године премијер самопроглашеног „независног“ Косова Хашим Тачи и његова десна рука Рамуш Харадинај. Овај последњи очекује поновљени процес у Шевенингенском затвору Хашког трибунала. Међутим, епизоде са „црном трансплантологијом“ нису уврштене ни у први, нити у други предмет оптужнице. Сама бивша тужитељка Карла дел Понте је у интервјуу италијанском листу „Стампа“ признала, да је „прогон ратних злочинаца у савременом свету – искључиво политичка ствар. Да се за злочине Албанаца сазнало, ни о каквој независности Косова не би могло бити ни говора“.

Дакле, истражитељи Европске уније признају постојање у псеудонезависном Косову „црне трансплантологије“, али изузимају из материјала истраге њен антисрпски аспект и умешаност у злочине највиших функционера Косова и западних држава. У децембру ће се на Косову одржати парламентарни избори, и захуктале предизборне страсти без преседана обећавају нове скандале око поделе утицајних сфера међу лидерима различитих партија и финансијско-криминалних група. Садашња истрага веома је добар повод да се искористе шокантне чињенице у сопственом интересу. Разуме се, не зарад васпостављања правичности према косовским Србима, већ зарад дискредитације својих конкурената. И ето због чега су одједном заћутали водећи медији Приштине. У сваком тренутку настала нестабилна равнотежа може бити нарушена – и тек тада ћемо бити у реткој могућности да сазнамо праву цену „органа независности“ косовске квази-државе.

(Фонд стратешке културе, 18.11.2010)